

Husholdning. Noget, der i højeste Grad er aktuelt paa Næringslivets Omraade, er den Bevægelse, vi kan vente at komme til at staa overfor her i Hovedstaden, naar Krigen en Gang er forbi, en Bevægelse, som er rejst af det socialdemokratiske Parti. Det socialdemokratiske Parti har ganske aabent i „Socialdemokraten“ for 18. Juli 1916 vedkendt sig denne Bevægelse, idet det her hedder, at Brugsforeningsbevægelsen er Kød af Arbejderbevægelsens Kød og Blod af Socialdemokratiets Hjerteblood. Denne Bevægelse, der nu allerede har bestaaet nogle Aar, har til Formaal at oprette kooperative Foretagender i hver en Købstad og paa hver en Landplads ud over Landet, hvor der findes en organiseret Arbejderbefolkning. Det Krav, vi stiller om Beskatning af Brugsforeninger, Andelsselskaber og Produktionsforeninger, har jeg nu understreget for de Foretagenders Vedkommende, som konkurrerer med det private Initiativ og den frie Næring. Hvor stort eller hvor lille Udbyttet af en saadan Skat vilde blive, hvis den højtærede Finansminister tog den op, og den blev gennemført i Rigsdagen, skal jeg ikke kunne sige, det vil jo ogsaa meget komme an paa, i hvilken Form et saadant Lovforslag blev gennemført, men jeg vil understrege, at den Konkurrence, der fra den Kant paaføres den handlende og næringsdrivende Stand her i Danmark, er en Svækkelse af dennes Skatteevne. Det, vi kræver, er Retfærdighed; som det ogsaa er kommet til Orde fra andre Partiers Side, skal man ikke alene kræve Retfærdighed, men man skal ogsaa øve Retfærdighed overfor alle Samfundslag. Der er fremsat adskillige Skræmmebilleder eller Trusler overfor Kravet om Gennemførelsen af en saadan Skat. Paa Handelsstandens Vegne vil jeg sige, at vi ikke under nogen Form vil lade os skræmme tilbage heraf, vi vil fuldt ud tage Konsekvensen af vort Krav om en Beskatning paa dette Omraade. Der har ogsaa lydt Røster om, at en Betkatning af den Natur var en Dobbeltbeskatning. Ved Skattelovforslagenes Fremsættelse forleden Dag udtalte den højtærede Finansminister, at disse Skattelove i forskellige Tilfælde tog Sigte paa en dobbelt eller en tredobbelt Beskatning. Men hvad er det egentlig for en Dobbeltbeskatning, der vilde kunne blive Tale om, hvis vi gik til at beskatte Brugsforeningernes Detailomsætning, deres Butiksoomsætning, — Brugsforeningerne, som tager Kunderne bort fra den næringsdrivende Detailhandlerstand, tager Brødet ud af Munden paa den og meget ofte gør den arbejdsløs. Gennem en Række

Aar har jeg her i København været Medlem af en Ligningskommission, men jeg har endnu ikke i min Praksis oplevet i Selvangivelserne til Beskatning at se noget af det Overskud, som Brugsforeningerne har udbetalt, saa jeg tror, det kun er et rent Minimum af det Udbytte, Brugsforeningerne har givet, der er kommet med ved Skatteberegningen. Jeg haaber som sagt, at den højtærede Finansminister vil tage Spørgsmaalet om en effektiv Beskatning af Brugsforeningerne op, saaledes at der paa Rigsdagens Bord kan komme til at foreligge et Forslag, der kan blive Genstand for Drøftelse. Vi har den Opfattelse, at det er et Retfærdighedskrav, der her rejses af os, et Krav, som maa opfyldes, fordi det er en Nødvendighed af Hensyn til den Konkurrence, der fra Brugsforeningernes Side paaføres.

Jeg skal derefter gaa over til et andet Spørgsmaal, som er af særdeles stor Interesse, i Særdeleshed for den næringsdrivende Mellemand, Spørgsmaalet om den sociale Forsorg. Under Behandlingen af Arbejdsløshedsloven i Sommer tillod jeg mig at rejse Spørgsmaalet om social Forsorg for den Samfundsklasse, der ikke som Lønarbejdere havde sine Arbejdsløshedskasser, sine Understøttelseskasser og Hjælpekasser at ty til, og den høje Regering har jo ogsaa i saa Henseende skabt et Præcedens ved det Lovforslag, der er vedtaget om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere. Denne Form for Hjælp, Laan til smaa næringsdrivende, er jeg ingen Tilhænger af. Jeg er Tilhænger af en social Lovgivning, der yder en Understøttelse, som den nævnte Del af Samfundet kan kræve ud fra Princippet: Hjælp til Selvhjælp, hvad enten det sker ved Skat paa hele Samfundet eller gennem Forsikring eller mulig paa anden Maade. Er der nogen, der føler Trykket af den nuværende Situation, er det Mellemanden. Og hvem har den at henvende sig til om Beskyttelse mod det, der truer den og dens Erhverv? Jeg tror, det er paa høje Tid for Regeringen og Rigsdagen at tage dette store og vigtige Spørgsmaal op om en social Lovgivning, der yder Retfærdighed ogsaa overfor denne Del af Samfundet. Jeg retter en Henvendelse til den høje Regering om at forelægge et saadant Lovforslag, der kan hjælpe alle dem, der ved Tidens Ugunst er kommet i Betryk, men ganske vist ud fra det Princip, som den Stand, jeg tilhører, hylder: Hjælp til Selvhjælp. Der findes blandt den udøvende næringsdrivende Mellemand overordentlig mange, der